

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 7C/14/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614200282
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Keselicová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2014:8614200282.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudkyňa JUDr. Jana Keselicová, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska č. 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., advokátska kancelária, Pajštúnska č. 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovanému I. K., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX P. nad M. č. XX, štátny občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO 42176778, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom 089 01 Svidník, Sov. hrdinov č. 163/66, o zaplatenie 169,68 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalobu zamietá.
- II. Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva a žalobca nemá právo na ich náhradu.
- III. Žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 63,12 eura (trovy právneho zastúpenia) na účet právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, advokáta, č. ú. 42949572/0200, VS: 16711587 do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou podanou na súde dňa 24.1.2014, uplatnil proti žalovanému nárok na zaplatenie sumy 168,68 eura s príslušenstvom.

Uplatnený nárok odôvodnil tým, že zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 27.9.2012 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova č. 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 a žalobcom, postúpil na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca a žalovaný uzatvorili dňa 16.5.2005 zmluvu č. 0620876097, ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe uvedenej zmluvy Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach. Zmluva o úvere je podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodom, a preto právne vzťahy zo zmluvy o úvere sa spravujú Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu. V takomto prípade použitie ustanovení Občianskeho zákonníka neprichádza do úvahy ani pri posudzovaní otázok premlčania, keďže všeobecná právna úprava premlčania je obsiahnutá v obchodnom práve, konkrétne v ustanoveniach § 387 a nasl. Obchodného zákonníka. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 1.001,76 eura, ktorá pozostávala z istiny 632,- eur, riadneho úroku 137,29 eura, úroku z omeškania 232,47 eura a ostatného príslušenstva v súlade s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca Slovenská sporiteľňa, a.s. deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia

pohľadávky. Sumu 232,47 eura predstavujúcu úrok z omeškania si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Podľa zmluvy postupca poskytol žalovanému úver vo výške 1.062,21 eura, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 28,28 eura vždy k 20. dňu v mesiaci. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 22.2.2010 do 20.7.2010 v počte 6 a celkovej výške 169,68 eura. Zvyšné splátky si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Uplatňovaná dlžná suma k dnešnému dňu pozostáva z 6 neuhradených splátok úveru v celkovej výške 169,68 eura (t. j. rozdiel medzi neuhradenými splátkami úveru a súčtom všetkých mesačných platieb započítaných na tieto splátky). Zo splatných splátok úveru a na základe uhradených platieb si žalobca vyčísluje úrok z omeškania nasledovne: 9 % zo sumy 28,28 eura od 21.2.2010 do 20.7.2010 vo výške 1,04 eura, 9 % zo sumy 28,28 eura od 21.3.2010 do 20.7.2010 vo výške 0,84 eura, 9 % zo sumy 28,28 eura od 21.4.2010 do 20.7.2010 vo výške 0,63 eura, 9 % zo sumy 28,28 eura od 21.5.2010 do 20.7.2010 vo výške 0,42 eura, 9 % zo sumy 28,28 eura od 21.6.2010 do 20.7.2010 vo výške 0,20 eura, 9 % zo sumy 169,68 eura od 21.7.2010 do zaplatenia.

Predmetom konania bol nárok žalobcu voči žalovanému na zaplatenie pohľadávky vo výške 169,68 eura s príslušenstvom.

Dňa 11.2.2014 vstúpil do konania na podporu žalovaného vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS.

Vedľajší účastník vo svojom vyjadrení zo dňa 17.3.2014 uviedol, že nepochybne ide spotrebiteľskú vec, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. V tejto veci sa však nie je potrebné zaoberať bližšie zmluvnými podmienkami a praktikami dodávateľa, nakoľko splatnosť uplatnenej pohľadávky nastala 20.7.2010 a žalobu žalobca podal 24.1.2014. Vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania a navrhol žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

Na pojednávaní konanom dňa 9.6.2014 súd postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalovaného a vedľajšieho účastníka.

Súd rozhodol na základe predložených listinných dôkazov, a to: zmluva o splátkovom úvere č. 0620876097 zo dňa 16.5.2005, všeobecné obchodné podmienky, oznámenie o postúpení pohľadávky, zmluva o postúpení pohľadávok č. 1175/2012/CE zo dňa 27.9.2012, príloha č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok, pokus o zmier zo dňa 20.12.2013, oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania zo dňa 11.2.2014, vyjadrenie vedľajšieho účastníka zo dňa 17.3.2014, výpočet RPMN pre spotrebiteľský úver, vyjadrenie žalobcu zo dňa 15.4.2014, spis Okresného súdu Svidník, sp. zn. 7C/14/2014 a zistil tento skutkový stav:

Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 27.9.2012 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova č. 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca a žalovaný uzatvorili dňa 16.5.2005 zmluvu č. 0620876097, ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe uvedenej zmluvy Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla žalovanému úver vo výške 1.062,21 eura s pevnou úrokovou sadzbou do konečnej splatnosti úveru vo výške 17,3 % ročne. Žalovaný sa zaviazal podľa zmluvy splácať predmetný úver v mesačných splátkach po 28,28 eura k 20. dňu v mesiaci od 20.8.2005. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 20.7.2010, kedy vznikla žalovanému povinnosť splatiť celú pohľadávku podľa zmluvy.

Žalobca si v tomto konaní uplatnil splátky úveru splatné od 22.2.2010 do 20.7.2010 v počte 6 a celkovej výške 169,68 eura s úrokom z omeškania nasledovne: 9 % zo sumy 28,28 eura od 21.2.2010 do 20.7.2010 vo výške 1,04 eura, 9 % zo sumy 28,28 eura od 21.3.2010 do 20.7.2010 vo výške 0,84 eura, 9 % zo sumy 28,28 eura od 21.4.2010 do 20.7.2010 vo výške 0,63 eura, 9 % zo sumy 28,28 eura od 21.5.2010 do 20.7.2010 vo výške 0,42 eura, 9 % zo sumy 28,28 eura od 21.6.2010 do 20.7.2010 vo výške 0,20 eura, 9 % zo sumy 169,68 eura od 21.7.2010 do zaplatenia.

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z.z. s účinnosťou od 1.4.2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 52 ods. 2, ods., ods. 3 Občianskeho zákonníka (účinného ku dňu uzavretia úverovej zmluvy) dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 2 ods. 1 písm.) zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, na účely tohto zákona sa rozumie: a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú potrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti.

Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru bola ku dňu 16.5.2005 obsiahnutá v zákone č. 258/2001 Z. z.. Tento právny predpis / ku dňu uzavretia úverovej zmluvy / v § 2 písm. a) definoval spotrebiteľský úver ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme. Podľa § 2 písm. b/ tohto zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, ods.2 zákona č. 258/2001 Z. z. je veriteľom fyzická alebo právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu túto charakteristiku spĺňa. Súčasťou zmluvy o úvere boli bez akýchkoľvek pochybností všeobecné podmienky poskytnutia úveru, ktoré žalovaný ovplyvniť nemohol, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Právny predchodca žalobcu má v predmete svojej činnosti poskytovať úverov a v konaní nebolo tvrdené a ani preukázané, aby bol žalovanému poskytnutý úver za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. Námietky žalobcu, že je treba aplikovať prednostne Obchodný zákonník, neobstoja, pretože všetky režimy a opatrenia určené na ochranu spotrebiteľov platia bez ohľadu na typ štandardnej formulárovej zmluvy, a teda platia aj vo vzťahu k úverom ako tzv. absolútnym obchodnoprávnym vzťahom. Spotrebiteľské vzťahy, teda zmluvy medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi spadajú pod ochranu § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého

je neprípustné dojednať so spotrebiteľom nevýhodnejšie ustanovenie zmluvy, ako upravuje Občiansky zákonník. S uplatnením obchodného zákonníka je spojená dlhšia / štvorročná/ premlčacia doba v porovnaní s Občianskym zákonníkom (trojročná premlčacia doba).

Posudzovaný právny vzťah účastníkov konania je od svojho vzniku právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou. Žalobca bol od uzavretia zmluvy v postavení dodávateľa a žalovaný v postavení spotrebiteľa. Ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka účinné v čase uzavretia predmetnej zmluvy je potrebné vykladať v súlade s obsahom a účelom európskej ochrany spotrebiteľov obsiahnutej v príslušných smerniciach.

Vzhľadom na kogentné ustanovenie § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka je potrebné posúdiť vznesenú námietku premlčania podľa všeobecného právneho predpisu upravujúceho spotrebiteľské právo, a to Občianskeho zákonníka.

Podľa § 100 ods.1, ods.2, ods.3 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka. Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 153 ods.1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabráňuje dlhodobému trvaniu práva im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať na súde svojho práva.

Súd v predmetnom spore prihliadol na námietku premlčania uplatnenej pohľadávky, ktorú vzniesol vedľajší účastník. Z vykonaných dôkazov súd zistil, že uplatnená pohľadávka bola splatná 20.7.2007 a táto skutočnosť nebola medzi účastníkmi sporná. Žalobca podal žalobu dňa 24.1.2014, teda po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby. Vznesenú námietku premlčania považoval súd za odôvodnenú, preto mu nezostávalo nič iné ako žalobu veriteľa, ktorou sa domáhal premlčaného práva bez ďalšieho zamietnuť.

K oprávneniu vedľajšieho účastníka vzniesť námietku premlčania pohľadávky súd uvádza nasledovné. S účinnosťou od 15.10.2008 bola do O.s.p. zavedená nová úprava týkajúca sa vedľajšieho účastníka, v zmysle ktorej sa môže konania zúčastniť popri navrhovateľovi alebo odporcovi ako vedľajší účastník aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (okrem iného podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa). V prejednávanom prípade ide o takúto situáciu. Postavenie vedľajšieho účastníka v tomto konaní je legitímne a jeho úkony nesmú byť v rozpore so záujmami hlavného účastníka. V konaní má vedľajší účastník rovné práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností. Podľa názoru súdu vedľajší účastník je oprávnený vzniesť námietku premlčania uplatnenej pohľadávky a tento úkon považuje za súladný so záujmami žalovaného aj v prípade jeho nečinnosti alebo nesúhlasu.

Podľa § 93 ods. 2, ods. 3, ods. 4 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účasti súd rozhodne len na návrh. V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 24 O.s.p. účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Ak nejde o zastupovanie podľa § 26, môže si účastník zvoliť za zástupcu len fyzickú osobu. V tej istej veci môže mať účastník súčasne len jedného zvoleného zástupcu; to neplatí, ak ide o zastúpenie podľa § 25.

Podľa § 25 ods. 1, ods. 2, ods. 3 O.s.p. ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta. Plnomocenstvo udelené advokátovi nemožno obmedziť. Advokát je povinný účelne využívať všetky zákonom pripustené prostriedky a spôsoby poskytovania právnej pomoci účastníkovi, ktorého zastupuje. Advokát je oprávnený dať sa zastupovať iným advokátom ako ďalším zástupcom prípadne advokátskym koncipientom, ktorého zamestnáva.

Podľa § 137 O.s.p. trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Žalovaný mal vo veci plný úspech, avšak náhradu trov konania si neuplatnil, pretože žiadne trovy mu nevznikli a žalobca ako neúspešný účastník nemá právo na ich náhradu.

Súd priznal podľa § 142 ods. 1 O.s.p., úspešnému vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 63,12 eura, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia za prevzatie a prípravu právneho zastúpenia, vyjadrenie zo dňa 17.3.2014 pri hodnote veci 169,68 eura / 2x po 18,26 eura + 2x rež. paušál po 8,04 eura + 20 % DPH/, podľa § 9 ods.1, § 10 ods.1, § 13a ods. 1 písm. a), c), § 16 ods.3, § 18 ods.3 vyhl. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka považoval súd za nepochybne účelne vynaložené, vzhľadom na to, že právo na právnu pomoc pred súdmi je ústavným právom každého subjektu práva. Navyše, účasť vedľajšieho účastníka, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov v konaní pred súdmi je žiaduca a je vo všeobecnom záujme, pretože vyvažuje faktickú nerovnosť účastníkov konania. Je potrebné si uvedomiť, že v spotrebiteľských sporových konaniach vystupuje prevažne na strane žalovaného bežný spotrebiteľ, ktorý nie je odborne „vybavený“ tak, aby náležite obhajoval svoje záujmy v konaní a bol rovnocennou proti stranou právnickej osobe, ktorá je odborne, personálne a materiálne pripravená viesť množstvo súdnych sporov. Vedľajší účastník bol v konaní aktívny a súd rozhodol na základe ním vznesenej námietky premlčania v prospech žalovaného, ktorý bol v konaní pasívny.

Podľa § 149 ods.1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v troch vyhotoveniach na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodných skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).